

har Ret til at henvende sig i det Dieblig, han er paa Skibet, men han maa øjeblikkelig nedstaae sin Straf. Disse Straffe, som vi pleie at kalde Disciplinarstraffe, ere i Lovforslaget deelte i to Slags, nemlig Bøder og Tamp. Føruden disse to Slags Disciplinarstraffe har man imidlertid ombord endel andre, som ikke behøve at staae omtalte i Loven, men som jeg dog troer, at Skipperen er berettiget til at anvende, og jeg vil saaledes nævne Extraarbejde, extra Koertørn, Extrature i at løbe op og ned i Bantet og gaae flere Gange i Raaen for at beslaae Seilene om, Rægtelse af Landlov osv. Saadanne almindelige Straffe kunne ikke forhindres, og de ere meget gavnlige ombord, navnlig mod Drengene. Bødestrafpen anseer jeg for en særdeles god Straf; den er vistnok kommen til os fra England, hvor den anvendes i stor Udstrækning, og hvor den efter Alt, hvad jeg veed, har vist sig meget gavnlig; men det forekommer mig dog, at man i § 5, hvori alle disse Bødestraffe meget fuldstændig ere opregnede, er gaaet noget for vidt. Det forekommer mig, at man der har fastsat lidt vel høie Straffe, men naar man fra andre Sider ikke har haat Noget at indvende derimod, skal jeg heller ikke gjøre det, Dog skal jeg bemærke, at naar der f. Ex. er sat en Bødestraf af indtil $\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre undertiden for ikke særdeles store Forseelser, er det, naar man tager Hensyn til, at en simpel heelt uskyldig Mand's Hyre under gunstige Omstændigheder kun er 16 Rd. om Maanedes, meget strengt, at en saadan Disciplinarforseelse skal medføre en Bøde af 8 Rd. Dette er Meget for en simpel Mand, og naar han kommer til at betale denne Bøde et Par Gange om Maanedes, vil hans Hyre gaae ned, men dette faaer dog at være, thi han kan lade være at begaae Forseelser. Naar det imidlertid hedder i § 5 under Nr. 1, at for usømmelig Opførsel mod Skipperen o. s. v. skal Vedkommende tabe fra 2 Dages indtil $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre, og naar der ligeledes under Nr. 7 og Nr. 11 er fastsat Fortabelse af fra 2 Dages indtil $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre, troer jeg, at dette maa forandres derhen til, at man sætter noget Bestemt, og jeg vil anbefale at sætte det Mindste. Man maa nemlig erindre, at det

er ikke en Dommer, som skal afgjøre dette, men en simpel Mand, en Skipper ombord paa et Skib, der i de sjældneste Tilfælde vil dømme efter Forseelsens Natur, men derimod efter sin egen Individualitet. Naar saaledes en Skipper siger: Du skal betale $\frac{1}{4}$ Maanedes Hyre, vil der maaskee være en anden godmodig Skipper, som vil sige: Du skal ikke tabe mere end 2 Dages Hyre for den samme Forseelse. — Den anden Disciplinarstraf, som anvendes ombord, er den, der er nævnt i § 6, nemlig Tamp. Paragraphen lyder saaledes: „Skibsfolk, der ikke have fyldt det 18de Aar, kan Skipperen, naar han dertil finder Anledning, istedetfor fornævnte Bøder paalægge Straf af Tamp, ikke under 5 Slag og ikke over 20. Tampen skal være en 24 Tommer lang, 9 Garns-Linie“ — dette skal naturligvis være „Line“ — „tallet for Enden med fint Seglgarn, og Slagene skulle langsomt gives Vedkommende over Ryggen og Skulderbladene, hvorved han kun bør være iført Undertrøje og Skjorte. Denne Straf maa ikke tildeles Noget uden i Vidners Overværelse.“ Imod denne Paragraph har jeg adskillige Indvendinger at gjøre. For det Første har jeg imod Sætningen: „ikke under 5 Slag og ikke over 20“. Hvor de to Tal ere komne fra, er mig aldeles usforstaaeligt. Naar der er Tale om Tamp, kjender jeg hverken 5 eller 20 Slag, men kun 27 Slag, hvilket er et bekjendt Tal paa Søen. Vil man forhøje Tallet, sætter man 2 eller 3 Gange 27, og man kjender ogsaa Dele deraf, nemlig 3, 9, 12 og 18 Slag, men 5 og 20 ere fremmede Tal. I det Straffelovudkast, som i denne Tid foreligger os, staaer der, at der skal kunne gives Rottingsslag fra 10 til 25 Slag; dette er ogsaa fremmede Tal for mig, men man skal dog sætte Tallene her i Overensstemmelse med Tallene i den anden Lov, naar man ikke vil tage, hvad der engang er Norm paa Søen. Det sidste Punktum, der lyder saaledes: „Denne Straf maa ikke tildeles Noget uden i Vidners Overværelse“, er blevet indsat i Lovkastet, som her har været noget haardt imod de unge Søfolk. Der stod ikke i det oprindelige Udcast, hvormange Slag der maatte tildeles, hvoraf man dog ikke maa